

KOMMUNUVAL 2012

Jógvan Arge
Býráðslimur og
valevni á Lista E

Boðanesheimið letur upp

Ein stór verkætlan, sum hevur verið í umbúna leingi í Tórshavnar kommunu, er nú aftur í fokus. Tað er Boðanesheimið, tí tað er um at vera liðugt.

Útbygging á eldraðkinum hevur verið eitt av fremstu málunum í kommununi alla hesa øldina, men nústani kemur eitt úrslit, sum veruliga munar.

Kommunan keypti trønna hjá Júst Sivertsen úti við Strond so tíðliga sum í 2005 at byggja røktarheim á. Vit fóru nakað skjótt undir at leggja heimið til rættis, men broyttu kós nakrar ferðir, tí figgingarmøguleikarnir broyttust.

Loksins varð farið undir byggingina, tá løgtingið samtykti lóg um at figgja helvtina av kostnaðinum av hvørjum røktarheimsplássi, tó í mesta lagið við 700.000 krónum.

Boðanesheimið, sum í hesum døgum er um at vera liðugt og verður um vikuskiftið sýnt fram fyri almenninginum, er prýðiligt og framkomið, og kostar útivið 130 mió kr tilsamans. 64 fólk kunna húsast har, og tørvur er á hvørjum einasta plássi.

Kommunan hevur figgjað um 90 milliónir við einum eyka skatta-prosenti í trý ár. Ein

hittinorðaður kollfirðingur helt á almennum fundi mikukvøldið, at tað var genialt av kommununi at figgja á henda hátt. Nú heimið er liðugt, er tað góldið, og vit skylda ikki eitt oyra upp á tað!

Framtøkini á eldraðkinum enda ikki her. Alt eftir, hvussu leikur fer, verður farið undir at leggja skipanina av eldraðkinum til rættis fyri framtíðina.

Vit í Tjóðveldi leggja dent á, at fólk sum longest kunnu vera í egnum umhvørvi, og at heima-tænastan verður útbygd, so stovnsplássini á ellis- og røktarheimum verða so fá sum møguligt.

Vit leggja dent á, at útvegaðar verða íbúðir til eldri, sum hava fyri neyðini at flyta í minni bústað við smærri skyldum. Útvegast skulu eis- ini íbúðir til eldri rørslutarnað, sum hava brúk fyri hjálp at klára seg.

Møguleiki eigur at vera fyri bæði skipaðari og bráðneyðugari umlætting við uppvenjing ella viðlíkahaldsvenjing, og tænastan hjá Heilræði kommununnar eigur at verða útbygd.

Listi E virkar fyri, at tey eldru fáa eitt blítt lívskvøld í egnum umhvørvi sum longest.

X við Lista E

Kristina Ejdesgaard
Framsókn

Boðanesheimið liðugt og hvat nú?

Vit í Framsókn raðfesta eldraðkið høgt. Vit vilja vera við til at gera ítøkiligar ætlanir fyri, at tørvurin á eldraðkinum í Tórshavnar kommunu verður nøktaður.

Boðanesheimið stendur nú klárt til tey eldru at flyta inn í. Ongin ivi um, at hetta stórfingna heim kom í tøkum tíma. Bíðirøðin og bíðitíðin hevur verið long. Umsiðir fáa hesir eldru havnarborgarar ein virðiligan dagligdag. Tey avvarðandi eru glað og ikki minni lætnað um hjartað, tí teirra nærmastu nú fáa ta umsorgan, sum eitt slíkt heim hevur at bjóða.

Men tørvurin á íbúðarmøguleikum í Tórshavnar kommunu til eldri og gomul er ikki nøktaður við Boðanesheiminum. Tørvurin er nógv, nógv størri enn so. Og bíðirøðin er framvegis long.

Tey, sum standa í hesi røð, eru menniskju, sum øll hava tænt fyri seg í samfelagnum. Hesi sita nú og bíða eftir at koma á eitt stað, har tey kunnu hava eitt virðiligt lív. Summi ikki før fyri nakað, onnur bert einsamøll og eldri.

Hesum borgarunum skulu vit hjálpa og tryggja góðar og virðiligar umstøður.

Men tørvurin hjá eldra ættarliðnum er ikki altíð tann sami. Tí er neyðugt, sum tað fyrsta, at býta eldraðkið upp í 'elli' og 'røkt'. Til tey eldru, ið enn eru før fyri at passa seg sjálvan og kunnu vera við í dagliga húsarhaldinum, byggja vit ellisheim. Til teirra, sum hava røkt fyri neyðini, byggja vit røktarheim.

Ein triðji bólkur er eisini. Hetta eru tey eldru, sum eru sjálvbjargin, men kundu hugsa sær ein minni bústað. Til hesi skulu vit byggja eldraíbúðir. Íbúðir, sum tey eldru antin kunnu leiga ella

keypa sum eigara- ella luta-íbúð.

Megnar landið ikki at fáa endarnar at røkka saman, so má kommunan koma við rímuligum tilboðum til tey eldru. Alt annað vil hava óhepnar fylgir við sær. Tey eldru óhjálpu føla seg til yvirs og tey avvarandi hákna undan.

Vit í Framsókn ætla ikki at standa passiv og hyggja at og yppa øksl. Vit vilja, at eldraðkið skal lyftast og raðfestast høgt. Tað fara vit at gera!

Helena Dam á Neystabø
Valevni Javnaðarflokksins til Tórshavnar Býráð

Býráðsval er, og eg stilli upp fyri Javnaðarflokkin í Havn

Eg havi verið virkin í føroyskum politikki í nógv ár. Varð vald í Løgtingið fyrstu ferð í 1990. Hetta var beint undan ógvusliga kreppuni í 1992, tá ið Føroyar og bankarnir fóru av knóranum. Tað var ein strævin men eisini spennandi tíð at vera við til at fáa Føroyar aftur á fótur. Og tað var ikki lótuverk.

Serliga brúkti eg nógva orku at vera partur av bankakanningini. Tað var ikki burturspilt tíð, tí eftir at bankakannin varð liðug í 1998, fingi Føroyar bæði endurgjald og endurreisn sum tjóð.

Sum landsstýriskvinna í almanna- og heilsumálum frá 1998 til 2001 eydnaðist tað okkum m.a. at bota munandi um fólkapersónina hjá okkara eldri borgarum, og sum tá var púrusta afturúrsgld. Og at fáa sett gongd á nýggja G-bygningin á Landssjúkra-

húsinum. Vit fingi eisini eisini eina góða avtalu í lag við allar tær føroysku kommunurnar um at skipa dagstovnaðkið sum kommunalt máls-øki.

Og kommunurnar sviku ikki álitid. Eisini Tórshavnar Kommuna hevur gjørt eitt megnar arbeiði at tryggja øllum børnum eitt gott dagstovnatilboð. Tað eru bæði børn og foreldur glað fyri, og ikki minst er arbeiðsmarknaðurin glaður fyri tað. Henda kós skal haldast og mennast.

Í tveimum umførum havi eg umsitið kommunumál í landsstýrinum, og kenni tí væl til markamótini millum land og kommunu. Nógvi stríð hevur verið um upp-gávu- og ábyrgdarøki millum land og kommunu. Tað má fáa ein enda, so at samstarv verður, heldur enn ósemja.

Sum landsstýriskvinna í

mentamálum frá 2008-2011 havi eg brent fyri at menna fólkaskúlan, og fyri at tryggja øllum ungum eina góða og holla útbúgving. Og nógvi mál vórðu rokkin. Umráðandi er at halda fast um hesi framstyg.

Nú hevur Javnaðarflokkin heitt á meg at stilla upp til býráðsvalið í Tórshavnar Kommununi, og eg havi tikið av. Tí eg brenni fyri at arbeiða víðari við teimum mongu málum, sum viðvíkja trivnaðinum hjá hvørjum einstøkum borgara í Tórshavnar Kommununi, líka úr Hesti og norður til Kollafjarðar. Fyri útbúgving, mentan og fyri vinnuligum virkseimi – og ikki at gloyma, at fólk við vanligum inntøkum fáa ráð til at búgva í Havn.

Í mínum nýggja starvi sum stjóri á Føroya Handilsskúla síggi eg hvønn einasta dag, hvussu stórir tørvurin

er á at menna skipanir, sum kunnu taka um endan, tá ið t.d. ung fólk verða hart rakt av lívunum. Ein veruleiki, sum tíverri vindur upp á seg.

Og vit tosa um mál, har stundir ikki eru at bíða eftir áralongum lógarsmíði. Mál sum á kommunalum stigi kunnu avgreiðast skjótt, og sum bota um trivnað, bústaðarmøguleikar, ansing og umlætting og umsorgan.

Fái eg álit borgarans í Havn, vil eg taka neyðug tøk, so at TÓRHAVNAR Kommuna kann verða ein undan-gongukommuna, sum dregur fólk, útbúgving og vinnuligt virkseimi til sín.

Tað er fyrirtreytin fyri vøkstri og vælferð.

